

է, ինչ որ առաջ, չը նայելով նրա ժամա-
նակաւոր անաջողութիւններին և նրա հա-
կառակորդների աշխատանքներին։ Ոչ ոք չէ
կարող մրցել Գամբետայի հետ, նրա նման
ուղղութիւնն տալ ժողովրդին և հասար-
կան կարծիքին։ Նրա իւրաքանչիւր ծառը
արձագանք է գոնում մինչև անգամ ֆրան-
սիայի, սահմաններից դուրս, զարթեցնելով
Եւրօպայի ուշագրութիւնը դեպի այն գի-
տաւորութիւնները և յայտնութիւնները,
որոնք արտայայտում են ֆրանսիական հան-
րապետութեան արամադրութիւնը։ Ոչ թէ
միայն Ֆրանսիայի, այլ և Եւրօպայի մէջ
Գամբետային համարում են ժամանակա-
կից Ֆրանսիայի գլխաւոր զործիչ և երկրի
ապագայ կառավարիչ։ Անձնական ընդունա-
կութիւնների և եռանդու զործունեու-
թեան շնորհիւ այդպիսի դրութիւն ստա-
նալով, Գամբետա ներկայացնում է ֆրան-
սիական այժմեան հանրապետութիւնը նրա
բոլոր ձգտութեանով և յօյսերով։ Տուրի այցե-
լութիւնը, որ ժողովրդական պաշտպանու-
թեան ժամանակաւոր կառավարութեան
կենտրոնատեղին էր, ժողովրդին կը յիշեց-
նի այն ջերմ աշխատանքները և անձնա-
գոհութիւնը, որ անում էր Գամբետա գեր-
մանական արշաւանքի ժամանակի Ֆրանսիան
փրկելու համար։ Կժուար է կասկածել
Գամբետայի կուսակցութեան յաղթու-
թիւնը ապագայ ընտրութիւնների ժամա-
նակ, որովհետեւ այդ կուսակցութեան նշա-
նաբանն է այն բոլորը, ինչ որ կարող են
պահանջել ֆրանսիական հասարակութեան
միջին, ամենամեծ ազգեցութիւն ունեցող
և բազմաթիւ գասերը։

ատասխանեց, որ նա միշտ պատրաստ է գոթարկվել պարլամենտի օրինաւոր պահնջներին, բայց, իր իրաւունքների վրա իմնվելով, պահանջում է իրան ներս թողել և մատղիր չետ զառնալ: Երսկին սկսնեց, որ նո այնու ամենայնիւ ներս չի գողնի Բրէդլօին: Կրանից յետոյ Բրէդլօելինեց իր ձեռքը փոխախազահին իր անաստարչից յեւացնելու համար, իսկ ա մելնեց ձեռքը և ծառաներից մէկը ոննեց Բրէդլօին: Արտաքսված պատղառուորը բռնեց ծառային շլինքից և, նրան թափ տալով, բացականչեց. թող փորձեն նձ կանգնեցնել: « Բայց նոյն իսկ բոպելի լոլիցիականները բռնեցին Բրէդլօին և թրեելով տարան բակը, անցկացրին բակից գուրս տարան փողոցը: Այդ տեսարանը ամենքի վրա շտա ծանր տպաւորութիւն ործեց: Բրէդլօ բարկութենից գունամթափել էր և մի քանի բոպելու շախմատիվեցաւ: Աօլիցիականներից մէկը նրան մի բաժակ ծուր տուեց: Բրէդլօի երեելուց յետոյ փողի վրա եղած ամբոխը կանչում էր. ոկեցէ Բրէդլօ: « Աօլիցիականները հայում էին, որ Բրէդլօ չը վերադառնայ պարլամենտը: Նա յայտնեց պօլիցիական տեսչին, որ շոսով նոյն փորձը կանի և նրան կօգնեն ոյնքան մարդիկ, որ պօլիցիան ստիպված կը ինի նրան կալանաւորել: Տեսչի հարցին նա զատասխանեց, որ մի միլիոն մարդիկ նրան ուղեկցեն: Պարլամենտի մէջ ոչինչ չէր սփռման, միայն պատղամաւոր Ամբու շեր, իերազառեալով դահլիճը, պատմեց պատահածը:

գական արշաւանքի մը անմիջական վատանգն սնհետացած է: Շէյխ Աւգեյտուլլահի թե ազդեցութիւնը ժողովրդին այն հանգման վրայ հաստատուած էր թէ Շէյխը և կ. Սուլթանին հրամանաց համեմատ կը դորձէ, և Օսմանեան իշխանութիւնք սու հակառակին հաստատող յայտարարութիւն մը հրահարակածին պէս, Շէյխին հաւաքած բազմաթիւ անկանոն զօրքելն անմիջապէս ցրուցան: Տեսնելով որ միայն 2,000 մարդ իրեն հաւատարիմ մնացած էր, Շէյխը գժկամակութեամբ հաւանեցաւ հնագանգիլ Դրան հրամանաց, և քանի մը մարդերով վան գնաց, ուր պատուով ընդունուեցաւ: Այնուհետեւ վանէն մեկնած է Ա. Պօլիս գալու համար: Միւս կողմէ, Շէյխ Ապահւլ-Խիւտա (^o), որ բարձրագոյն ակմբոց մէջ մէծ շնորհ կը վայելէ, և շատուակ յարաբերութեան մէջ է Քուրդ գըլ-խոց հետ, երեսէ ինկաւ, և կամբաստանուի թէ Վ. Վ. Սուլթանին կիտաւորութեանց նկատմամբ Քուրդերը խարած էր: Աս կը կարծեմ անկայն թէ Ապահւլ-Խիւտա բարձրագոյն հրամանաց համեմատ կը գործէր, բայց հիմա Քուրդերը դրզոելու ընթացքը թողուած լինելով, յանցանքն Ապահւլ-Խիւտաի վրայ կը բեռնաւորի: *

(Մասիս)

ևս որ օրուան համար Եջմիածինը բազմացրել է այդ սեագլուխներին, երբ ամբողջ մի հօտ շիմանալով լեզուն, (որ ոչինչ նշանակութիւն չունի Եջմիածնաց և խաւարասէրների աշքում) փռխելով իրենց կրօնր՝ ընկնում է եռանդուտ միտիստարի կողմը. այդ բոլորը շատ լաւ զիտեն Եջմիածնաց սեագլուխները. բայց այդպէս մարդիկ ուղարկելու համար ծախք է հարկաւոր ախրա Այստեղ յիշում ենք նաև մի բան. մի քանի ասրի առաջ պարսկաստանցի մի բանի հայեր ընկերութիւն կազմելով թիֆլուում, հայերէն լրագիրներ ձրիապէս տարածում էին պարսկահայերի մէջ. առաջինը որ նրանցից շոտերին նիժմականապէս մատչելի չեր լրազրութիւնը, երկրորդ, նրանք լրազրական նշանակութիւնը զեռայնքան չեն հասկացել. հարցնենք, որքեմն, միթէ յարմար չեր որ Եջմիածինը, եթէ ինայում է իր շրջապատող հարիւրաւոր մուֆթա հաց ու տողներին ուղարկելու հօտը պաշտպանելու, զոնեայ փոխանակ 400 բուբլ ուալու մի խաւարասէր և յետաղէմ լրագիր պաշտպանելու համար, որ ազգին բացի վեստից մի օդուտ չունի, տարայդ 400 բուբլն և ձրիապէս լրագիրներ տարածեր այն տեղերում, որտեղ միտիօնարների մանդաղը անխռնի գործում է. վետ չունի. թողի ինչ հայ լրագիր ուղում է վնի. լրազրութիւնը աւելի գործ կարող է կատարել քան մի ուսումնարան. Անհրաժեշտ եմ համարում յիշել այստեղ նաև որ թարվիղի ընթերցարանը՝ (Վշակի) ոլատուարժան խմբագրութիւնից նոյնայէս և մի երկուսից ձրիապէս լրագիրներ է ստանում. բայց ինչ իրաւումը նա միայն իր անդամներին է տալիս կարգալու, քանի որ նրանք ազգային լինելով բացի անդամներից կարող են կարդալ նաև նրանք, որոնց միջոցները չեն ներում անդամ գրվելու կամ լրագիր ստանալու:

Այս խնդրի վեա, ձրիապէս պարսկահայերում լրագիրներ տարածելու, դարձնում ենք մեր հայ, մանաւանդ պարսկահայ հարուստների ուշադրութիւնը. այդ մի մեծ զոհողութիւն չի պահանջի, մանաւանդ կարող է մեծ օգուտներ սրտազրել. կամ որ աւելի էլ լաւ է հիմնել թարվիղում մի հայ լրագիր, պարտկահայոց առաջին օրգանը. ի հարկէ մեր այս առաջարկութիւնը կը մնայ առանց արձագանքի, բայց զարձեալ մի որ և է Եջմիածնեցի աքւղայի հրաւերը կամ պահանջը լիարտան կը վարձաւորվեն, ինչպէս որ Ալաշկերտի զաղթականների համար պարսկահայոց առած հաղարները.

Սալմաստի մէջ Դ. Մուշեղեղեանց արժ. սրբազնը 5000 թումանի չափ փող է հաւաքել (պարսկաց վող) սալմաստցիներից, և գնացել է այստեղ մի ուսումնարան հիմնելու. մինք ըսդդէմ

ԱՐԵՎԱԿԻ ՀԵՇՎԱԳԻՒՅԵՐ

Ա. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻ, Յ օգոստոսի: ՊԵտական
նիի 50% տոմսակը առաջին շրջանի ար-
95 ր., երկրորդ 94 ր., 75 կ., երրորդ
ր. 75 կ., չորրորդ 94 ր. 37 կ., ներքին
առաջին փոխառութեան տոմսակը
ժէ 231 ր., 75 կ., երկրորդ 230 ր.,
և ելեան առաջին փոխառութեան տոմ-
սակը արժէ 91 ր. 87 կ., երկրորդ 91 ր.
կ., երրորդ 91 ր. 87 կ., ոսկի 7 ր. 76

կազմակերպեամբ կալուածական միութեան
ժողով կայացաւ, որին բազմաթիւ հոգեռ-
ուականներ և աշխարհականներ էին մաս-
նակցում: Միութեան զանձարանը մի քա-
նի օրիայ մէջ 300 ֆունտ ստերլինգ նուի-
ուատութիւններ է ստացել: Ժողովի ժամա-
նակ կարդացվեցաւ կալուածական միութեան
զանձարանի նամակը, որի մէջ ասված էր,
թէ իրանդական ժողովուրդը արհամար-
հում է իրան Անգլիայի հետ կապող առե-
լի կապերը: Պարնել ասաց, որ կալուածա-
կան նոր օրէնքը հրատարակված է կալուա-
ծատէրներին պաշտպանելու համար և խոր-
հուրդ տուեց չը հաւատալ այդ օրէնքին
Այսուհետեւ Պարնել առաջարկեց մի ժո-
ղով կազմել, որպէս զի նա քննէ այն մի-
ջոցները, որոնցով իրանդական ժողովուրդը
կարողանայ հասնել իր գլխաւոր նպատա-
կին, այսինքն, որ նա կատարելապէս տիրէ
իրանդական Հողերին ժողովը ընդունեց
այդ առաջարկութիւնը:

Օդոսառոսի Յին Լօնդոնի մէջ կայացաւ
բժշկական միջազգային կօնդրեսի առաջին
նիստը՝ Նիստին մասնակցում էին 2,500
աւելի անգլիական և օտարազգի բժշկակներ,
որոնց թվումն էին շատ երիտասարդ: Աւելի
իշխանը բաց առեց ժողովը մի երկար ճա-
ռով, որով մեկնեց այն օգուտը, որ կը առն
այդպիսի բժշկական կօնդրեսները: Իշխա-
նից յետոյ խօսեց կօնդրեսի նախագահը և
մեկնեց, որ կօնդրեսը կարող է զիտնական
աղդեցութիւն ունենալ, որովհետեւ կար-
ծիքների արտայայտվելուց Ճշմարտութիւն
է ծագում: Ժողովին ներկայ էր գերմանա-
կան թագաժառանգը:

սուր բարձրացրեց պարսից կառավարութեան դէմ և ամբողջ Ասվբուլաղի զաւառը ասպատակելով հաղարաւոր անձինքների մահուան պատճառը դարձաւ, այդ անձը Համզա խանն էր, որը իր հրոսակներով անթիւ վեանել տալուց յետոյ զնացել էր Օսմաննեան երկիրը: Վերջապէս անցեալ օր լուր ստացանք որ մի շաբաթ սրանից առաջ Համզա խան իր մարդիկներով անցնելով կրկին Ասվբուլախ՝ պաշարվում է պարսիկ զինուորներով, և այդուղ մի փոքր ճակատամարտից յետոյ ստանում է իր գործած այնքան չարագործութեանց արդարացի պատիժը: Պատմում են որ չը նայելով այն զնտակի կարկատին, որ տեղում էին նրա վրա, նա դարձեալ մաքառում էր մահուան դէմ, մինչեւ որ օրհասակոն զնտակը հնցեց նրա սրտի մէջ:

Սպանվեց և այդ հսկայ արիւնարբուն, և թողեց իր եռեփց մի մշտնչենաւոր ոխ և ատելութիւն քուր և պարսից ցեղերի մէջ:

Մեր ռուսահայ և առաջինական եղբայրներին յայտնի է, որ իրանց հարազատ արիւնակից եղբայրներից մի մասն էլ ընկաւ պարսից իշխանութեան տոկ, և հետեապէս ապյում է: Պարեկաստանի զանազան քաղաքներում Ֆլիտառ պարագմունքը արդաելի հայերի վաճառքականութիւնն է, և ըստ մեծի մասամբ արհետառութիւնը և երկրագործութիւնը հայերից զատում են ռուսաց հողում մշկութիւն անելու, որոնց շտաբի ընտանիքները դասն խեղճութեան մէջ անհետանում են. վերաբանչուր օրինակ Համադանի, Սպահանի՝ և Ղարադաղի կողմերի հայերին, այդ կողմերում մի տաս տարի առաջ եղած հայերի 1/8-ն անդամ չը կայ, որովհետեւ պանդխառութիւնը, լեզու շիմանալով փոքր առ փոքր կրօնափիսութիւնը և ուրիշ դառն հանգամանքներ օրից օր պակասցրել են այդ կողմերի հայ ազգաբնակութիւնը: Խնչպէս տաճկահայերում կան բազմաթիւ աեղեր որտեղի հայ ժողովուբզր բոլորովին չէ զանազանվում թիւրքից, չը գիտէ մայրենի լիզու, միայն հայ է անտառանում իրան եկեղեցի զնալով: բայց ինչ մի բարոյական օգուտ կարող է քաղել նա եկեղեցուց, երբ նոյն խոկ բահանան հայերէն չը գիտէ, միայն սովորել է առանց ոչինչ իմաստ հանկանալու հայերէն վարժութիւնը, որոնցից շատ են մանաւանդ Այրաշու կողմերում (եսիմ աշքովս տեսած ևմ այդպիսիներից) ի հարկէ ոչինչ: Ե ահա գլխաւոր տոփթը որ հայերը հազարներով դիմում են դեպի բոլոքական միսիոնարը, կամ լուծվում են փոքր առ փոքր մահմետականութեան խաւարի մէջ: Կրկնում եմ, ինչ մեղաւոր է բողոքական միսիոնարը երբ գոնէ սովորեցնելով նրանց իրենց մայրենի լեզուն, նաև բանալով ուսումնարաններ չէ թողում նրանց ընկնել հետզհետէ խաւարի— մահմետականութեան մէջ: Այս, մեղաւոր չէ լուսաւորչական եկեղեցու եղենը ուստինեան խոր միսիոնար